sproget, naar hun taler til Nogen; nu taler den døve og blinde Pige i et dybt, tungt Tonefald, men for at fatte, hvad andre siger til hende, sætter hun sine Fingerspidser paa den Talendes Hals og Læber, og ikke et Ord undslipper hende.

Helen Kellers aandelige Evner har skaffet hende mange Venner blandt Amerikas mest begavede Mænd og Kvinder, som kender hendes Higen efter at berige sig med Kundskaber og den Flid og Evne, hun viser for at kunne tilegne sig dem, og disse er overviste om, at hun ad literær Vej paa en ejendommelig Maade vil naa et Maal, der vil vække Forbavselse overalt.

Boganmeldelser.

„Paa Post" af Laura Kieler (Milos Forlag) er en Bog, der baade hvad Størrelse og Indhold angaar, spænder over et ikke saa lille Felt. Det lille Forspil, Fortællingen om Soldaten, der trofast bliver staaende „paa Post", hvor han ved sit Signal skal advare sine Vaabenfæller, endskønt han — ved at forlade dem et Øjeblik — maaske kan redde Hustru og Barn fra Døden, er kønt, og skrevet i et klart og smukt Sprog. Selve den lange Fortælling, som dertil knytter sig, skildrer hovedsagelig to meget forskellige unge Kvinder, den ene fra Finmarken, den anden fra Sjælland, som ude i den større Verden kæmper hver deres Kamp for at staa „paa Post" mod, hvad der for dem er af det onde. — Vi følger deres Kamp med Interesse, og vi glæder os til Slutning over den Tanke, at selv et Menneske, som den englelige Dagmar kan tage fejl og tro sig stillet paa en Post, hvor hun i Virkeligheden kun har stillet sig selv. Sproget kunde være ikke saa lidt renere og klarere, ligesom en Mængde Skødesløsheder burde være undgaaet.

„Syv Søskende" af Ethel Turner, oversat af Sofie Horten (Lehmann & Stage), er en saare fornøjelig Bog om syv uartige Børn, der spiller Forældrene det ene Puds efter det andet samtidig med, at de fineste og elskeligste Instinkter i dem udvikles og kommer i Blomst. Man slipper Bogen med Sorg over at sige Farvel til hele Flokken — ligefra den 16-aarige Meg, der prøver paa at snøre sig for at blive tynd og til „Generalen", den etaarige Herre, der skriger og sutter paa sine Støvlenæser. Skildringen fører os til Avstralien, og vi gør et tilsyneladende paalideligt Bekendtskab med det fremmede Lands Natur- og Folkeliv. Sproget er helt igennem baade smukt og træffende, og Fru Horten har Ære af Oversættelsen.

Færdigt fra Trykkeriet den 13. Juni 1896.